

# РЕШЕНИЕ

№ 915

гр. София, 17.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,**  
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Терзиев**

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **5378** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. К. С., чрез адв. А. Л. срещу Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-КС/399/ФП от 22.02.2021 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане"- К. село, с която считано от 01.02.2021 г. до 31.12.2023г., на основание чл.70, т.3 ЗХУ е определена месечна финансова подкрепа в размер на 92, 25 лв. Иска се отмяната на заповедта като незаконосъобразна и неправилна. Заявено е с жалбата, че аргументи досежно твърдяното ще бъдат изложени допълнително. В съдебно заседание жалбоподателя, чрез процесуалния си представител адв. Л. за пръв път излага становище по жалбата, като счита същата за немотивирана, претендира разноси по делото.

Ответника по делото, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателя Л. К. С. е лице с увреждане, съгласно експертно решение на ТЕЛК № 0803 от 09.12.2020 г. със срок до 01.12.2023 г., с което органът по медицинската

експертиза ѝ е определил 98 % трайно намалена работоспособност. На 22.01.2021 г. жалбоподателя е подал в дирекция "Социално подпомагане"-К. село заявление за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20, ал.1 ЗХУ, съобразно увреждането му. Към заявлението - декларация, съгласно изискванията на параграф 6, ал. 3 от ПЗР на ЗХУ жалбоподателя представил посоченото по-горе експертно решение на ТЕЛК. Съобразно разпоредбите на Глава трета от ЗХУ и ППЗХУ, на 12.02.2021 г. е изготвена индивидуална оценка на потребностите на лицето, със срок, срокът на валидност на ЕР на ТЕЛК, а именно до 01.12.2023 г., съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗХУ, чл. 18, ал. 2, т. 2 от ППЗХУ, в която е направено заключение с конкретни подкрепящи мерки: Предоставяне на целева помощ за ползване на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл.76 от ЗХУ, веднъж годишно в размер на 80% от линията за бедност за съответната година, но не повече от действително направения разход съгласно представените документи, както и Предоставяне на месечна финансова подкрепа на основание чл.70, т.3 ЗХУ в размер на 25% от линията за бедност за срок 5 години.

Въз основа на изготвената оценка, със Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-КС/399/ФП от 22.02.2021 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане"- К. село, с която считано от 01.02.2021 г. до 31.12.2023г., на основание чл.70, т.3 ЗХУ е определена месечна финансова подкрепа в размер на 92, 25 лв.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено от правна страна следното:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок – на 25.05.2021г., като същата е връчена на 10.05.2021г., както и не се прави възражение от ответника за просрочие, поради което настоящата инстанция приема жалбата за допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 70 от ЗХУ, право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 имат хората с трайни увреждания над 18-годишна възраст, както следва:

1. от 50 до 70,99 на сто степен на увреждане - в размер 7 на сто от линията на бедност;
2. от 71 до 90 на сто степен на увреждане - в размер 15 на сто от линията на бедност;
3. над 90 на сто степен на увреждане - в размер 25 на сто от линията на бедност;
4. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават пенсия за инвалидност поради общо заболяване или поради трудова злополука или професионална болест - в размер 30 на сто от линията на бедност;
5. над 90 на сто степен на увреждане с определена чужда помощ, които получават социална пенсия за инвалидност - в размер 57 на сто от линията на бедност.

Съгласно чл.66, ал. 2 от ППЗХУ, при определяне на размера на месечната финансова подкрепа по чл. 70, т. 4 и 5 от Закона за хората с увреждания се взема предвид видът на получаваната пенсия съгласно Кодекса за социално осигуряване. Съгласно т. 4 и 5

от чл. 70, за определяне на по-висок размер на финансова подкрепа се изисква кумулативното наличие на издадено ЕР на ТЕЛК/НЕЛК над 90%, с определена чужда помощ и отпуснатата пенсия за инвалидност или социална пенсия за инвалидност.

Обжалваният в производството индивидуален административен акт не съдържа конкретни, ясни и точни мотиви. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си.

Административният орган в мотивната част на акта си препраща към заключението на индивидуалната оценка на потребностите. Съгласно чл. 25, ал. 4 ЗХУ заповедта по чл. 25, ал. 1 ЗХУ се мотивира. Същата се съобщава на заявителя в 7 - дневен срок от изготвянето ѝ, заедно с Индивидуалната оценка на потребностите.

Видно от приложената в съдебното производство административна преписка, която е представена в цялост, Индивидуалната оценка на потребностите касаеща жалбоподателя не му е връчена.

Поради тази причина към момента на подаване на жалбата Л. С. е бил в невъзможност да установи въз основа на какви правни и фактически основания е издаден оспорения административен акт. Горепосоченото само по себе си съставлява нарушаване на правото му на защита.

Съгласно чл. 20, ал. 1 ЗХУ индивидуалната оценка на потребностите е комплексна. Индивидуалната оценка на потребностите се изготвя от специализиран отдел в дирекциите „Социално подпомагане“ към Агенцията за социално подпомагане - чл. 21, ал. 1 ЗХУ. Индивидуалната оценка на потребностите, включително оценката за потребността от предоставяне на социални услуги, лична помощ или друг вид подкрепа при условия и по ред, определени със закон, се изготвя по Методика за извършване на индивидуална оценка на потребностите от подкрепа за хората с увреждания, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на труда и социалната политика - чл. 22, ал. 3 ЗХУ.

Съдът приема, че в изготвената индивидуална оценка се съдържат мотиви - фактически и правни основания за издаване на оспорената заповед, която препраща към мотивите на оценката. От друга страна обаче, не е ясно защо в оценката е прието, че жалбоподателят има право на целева помощ за ползване на балнеолечение и/или рехабилитационни услуги по чл. 76 ЗХУ, веднъж годишно в размер до 80 на сто от линията на бедност за съответната година, но не повече от действително направения разход съгласно представените документи, а това право, видно от процесната заповед не е намерило съответно отражение в нея.

Съгласно чл. 69 ЗХУ финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента:

1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането и

2. целеви помощи съобразно вида на увреждането.

Съгласно чл. 72, т. 4 ЗХУ целевите помощи по чл. 69, т. 2 ЗХУ се предоставят за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги.

Правото на конкретната целева помощ следва да е признато и включено в самата заповед, като изрично волеизявление на административния орган. Липсата на изрично признаване на право на целева помощ в оспорената заповед въпреки, че в извършената индивидуална оценка това право е признато, е самостоятелно основание за отмяна на заповедта.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена, като преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по заявлението- декларация на жалбоподателя, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, изложени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя, направените разноски, каквото искане е направено адв.Л. на основание чл.38 от ЗА.

Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от ЗА, е установено със закон.Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38 ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от ЗА, като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е близък на адвоката. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатското възнаграждение в размер на 350 лева, определено по реда на чл.8 ал.2 т.2 от Наредба №1/09.07.2014г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 60 -ти състав

## РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. К. С., чрез адв. А. Л. Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-КС/399/ФП от 22.02.2021 г. на Директора на дирекция "Социално подпомагане"- К. село, с която на основание чл.70, т.3 ЗХУ е определена месечна финансова подкрепа в размер на 92, 25 лв. считано от 01.02.2021 г. до 31.12.2023г.,

ИЗПРАЩА делото като преписката на Директор на дирекция "Социално подпомагане"- К. село за ново произнасяне, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Дирекция "Социално подпомагане" – К. село да заплати на адвокат А. И. Л. от САК, рег.№ [ЕГН], за осъществена по реда на чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от Закона за адвокатурата адвокатска защита и съдействие, адвокатско възнаграждение в размер на 350лева (триста и петдесет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховният административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: